

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Imitatione Christi

Thomas <von Kempen>

Antverpiae, 1607

Quòd verum solatium, in solo Deo est quærendum. 16

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48701](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48701)

Oratio pro beneplacito Dei perficiendo.

3 **C**oncede * mihi benignissime *Seruus.*
 Iesu gratiam tuam, vt mecum *Sap. 9.*
 fit, & mecum laboret, mecumque in
 finem vsque perfeueret. Da mihi, hoc
 semper desiderare & velle, quod tibi
 magis acceptum est, & charius placet.
 Tua voluntas, mea sit: & mea volūtas,
 tuam semper sequatur, & optimè ei
 cōcordet. Sit mihi vnum velle & nolle
 tecum: nec aliud posse velle aut nolle,
 nisi quod tu vis & nolis.

4 Da mihi omnibus mori, quæ in
 mundo sunt: & propter te amare con-
 temni, & nesciri in hoc seculo. Da
 mihi super omnia desiderata in te re-
 quiescere, & cor meum in te pacifica-
 re. Tu vera pax cordis, tu sola requies:
 extra te, dura sunt omnia & inquieta.
 In hac pace, in idipsum: hoc est, in te *Ps. 4.*
 vno summo æterno bono, dormiam &
 requiescam. Amen.

CAP. XVI.

*Quod verum solatium, in solo Deo est
 querendum.*

1 **Q**uicquid * desiderare possum, *Seruus.*
 vel cogitare ad solatium meum,
 non

non hîc exspecto, sed in posterum.

Mat. 16. Quod si omnia solatia mundi solus haberem, & omnibus delitiis frui possem: certum est, quòd diu durare non possent. Vnde non poteris anima mea

Pf. 76. plenè consolari, nec perfectè recreari: nisi in Deo consolatore pauperum, ac susceptore humilium. Expecta modicum anima mea, expecta diuinum promissum, & habebis abundantiam omnium bonorum in cælo. Si nimis inordinatè ista appetis præsentia, perdes æterna & cælestia. Sint temporalia in vsu, æterna in desiderio. Non potes aliquo bono temporali satiari, quia ad hæc fruenda non es creata.

2 Etiam si omnia creata bona haberes, non posses esse felix & beata: sed in Deo, qui cuncta creauit, tota beatitudo tua & felicitas consistit: non qualis videtur & laudatur, à stultis mundi amatoribus: sed qualem expectant boni Christi fideles, & prægustant interdum spirituales ac mundicordes,

Phil. 3. quorum conuersatio est in cælis. Vanum est & bræue, omne humanum solatium. Beatum & verum solatium, quod intus à veritate percipitur. De-

uotus

uotus homo, vbique secum fert conso-
latorem suum Iesum, & dicit ad eum.
Adesto mihi Domine Iesu, in omni
loco & tempore. Hæc mihi fit conso-
latio, libenter velle carere omni huma-
no solatio. Et si tua defuerit consolatio,
fit mihi tua voluntas & iusta probatio,
pro summo solatio. Non enim in per- *Pf. 102.*
petuum irascaris, neque in æternum
comminaberis.

CAP. XVII.

*Quòd omnis sollicitudo, in Deo
statuenda sit.*

Flli, ¶ sine me tecum agere, quod Domi-
volo: ego scio, quid expedit tibi. *nus.*
Tu cogitas, vt homo: Tu sentis in mul-
tis, sicut humanus suadet affectus.
*Domine, verum est quod dicis. Maior *Seruus.*
est sollicitudo tua, pro me, quàm om- *Mat. 6.*
nis cura, quam ego gerere possum pro *& Io. 6.*
me. Nimis enim casualiter stat, qui
non proiicit omnem sollicitudinem
suam in te. Domine, dummodo vo-
luntas mea recta & firma ad te perma-
neat, fac de me, quicquid tibi placue-
rit. Non enim potest esse nisi bonum,
quicquid de me feceris.

2 Si